

- noemd. O.a. Wapenveld '20 (v. d. W.), Woestduin (v. d. Vaart) '26 ♀, Nunspeet en Laag-Soeren (Mc. G.), Apeldoorn (Venmans) ♀, duinen Bloemendaal (Bels), Aerdenhout (Bels) '32, Waschmeer (Bels) '32, Meyendel, Maastricht (Schmitz), Putten G. (O.).
18. Scheen met minstens 5 afstaande haren 19
 — alleen met liggende beharing 20
 — Tusschenbeide 19
19. Borststuk rood of bruin; kop en achterlijf donkerbruin, stinkend; 2,5—4 mm.

Lasius emarginatus Ol.

Huisplaag; ook in rotsspleten. In ons gebied alleen in midden Frankrijk, vroeger in Engeland; Rijnprov.: Bacharach.

- en kop geelbruin, achterlijf donkerbruin; meer dan 5 scheenharen. *v. nigro-emarginatus* For.
 — onder boomschors; niet in ons gebied.
 — en de rest eenkleurig, donkerbruin, thorax veelal iets lichter maar niet op het bloote oog een zwart- en -rooden indruk makend, zooals de vorige.

a. Scheen met vele afstaande haren; koffiebruin, borststuk iets lichter, ook de extremiteten; 3—4 mm.

Lasius niger niger L.

de gewoonste mier in tuinen en woningen; ook in boomstammen. Cultuurvolgster. In het Soestervan in Sphagnum een zeer langbehaard aggressief ras of vorm.

b. Scheen met 2—5 afstaande haren, rest intermediair.

Tusschenvorm (hybride?) 2,8—3,8 mm.

L. niger var. alieno-niger Forel.

Alg. in villa-buurtten.

20. Scheen toch met 2—5 afstaande haren, zie 19b en 21b.

— zonder —

21. Voorhoofdsgröef afwezig (bij twijfel hierheen); lichter bruin dan niger, vooral het borststuk. Afstand van de achterpunt van het oog tot de raaklijn achter langs den kop hoogstens $1\frac{1}{2} \times$ de grootste diameter van het oog (— $2 \times$ — of nog langer = *L. flavus flavus* 4 zie No. 13). Lichte exemplaren geelbruin. Afstaande thoraxharen bijna zoo lang als de kleine diameter van het oog; 2—3,5 mm. *L. alienus* Förster. Cultuurvliedend. Op de heide de algemeenste mier. In de bergen weinig. België: alleen in duinen en kalkstreken. Frankrijk: overal alg. Rijnprov.: In de bergen weinig, Elberfeld z., Linz, Kleve, Krefeld, beneden-Ahr, beneden-Nahe, Neuwied. Engeland; niet alg. 74 loc.
- (— Als de vorige; grijsbruin, achterlijf donkerder; afstaande thoraxharen korter en meer verspreid; achterhoeken van den kop breder afgerond dan bij niger en alienus; 2,2—3 mm (schenen en dijen recht spaarzaam afstaand behaard volgens Forel, niet afstaand behaard volgens Bondroit).

L. lasioides Em.

vervangt alienus in een deel van N-Italië, Balkan en Hongarije.

Van *lasioides* (Menozi det.) uit Emilia is de gemiddelde lengte der prothoraxharen 55 mm; langste 80 mm; van *lasioides* uit Baross Gabor-telep bij Buda-Pest zijn deze cijfers resp. 45 mm en 66 mm; van *alienus* uit den Dolder van ongeveer dezelfde lengte resp. 84 en 110 mm. Andere verschillen zie ik eigenlijk niet, behalve het aantal haren dat bij *lasioides* ook iets geringer is. De door Forel uit Zwitserland vermelde *lasioides* is *alienus*. *Lasioides* komt voor in Hongarije, den Balkan en misschien in Italië, Anatolië en Levant.

- Zeer duidelijk tot aan de voorste ocel. Tweekleurig, thorax roodachtig of geelbruin, kop iets donkerder kaneelkleurig, roodachtig, achterlijf donker, 2—4 mm.

L. brunneus Latr.

L. brunneus. Het werkelijke kenmerk is de breede kop, waarop de oogen iets meer naar voren gericht staan, zoodat er naast het oog nog een half zoo breede rand zichtbaar blijft. (van voren gezien).

(Wordt vervolgd).

REMARKS ON NEW OR LITTLE KNOWN INDOMALAYAN MOTHS (LEPID. HETEROC.). XI.

By Prof. Dr. W. Roepke, Wageningen.

Neogaurena n. g.

♀. Near *Gaurena* Wlk., but in fore wing v_6 from areola, v_5 from $\frac{1}{2}$ dc, v_7 -8 stalked; thus the venation more like *Achlya* Billb. = *Palimpsestis* Hb., but the palpi very different, much larger, second segment surpassing head, about twice as long as third, head above palpi with a thick, double, frontal tuft. Antennae filiform, slightly thickened, without cilia. Hindlegs with two pairs of tibial spurs. In *Achlya* = *Palimpsestis*, v_7 in fore wing free, v_8 -9 stalked.

47. *N. grisescens* n. sp.: fig. 35.

♀. Antennae dull reddish brown, palpi almost whitish, mixed with some dark brown scales. Frontal tuft and patagia darker brownish, thorax light greyish, roughly scaled. Groundcolour of fore wing silvery greyish, with indistinct darker brown or nearly black crosslines, ante- and postmediana, when discernible, highly arched. A straight, black submarginal line close to bilia, before it with an incomplete row of dark lunules. Reniform and orbicular thickly filled up with yellowish white scales. Of the reniform, only the lower portion, between v_3 and v_5 , is developed. Cilia variegated with greyish and brown. Hindwings uniform grey, lighter near base. Underside light grey, somewhat shining, with an indication of lighter crossbands. Legs very hairy, whitish, outer side of tibiae and tarsi spotted with black. There are several specimens

with the ground colour of fore wing more brownish or even purplish brown, and the head and patagia more ferrugineous.

I have 12 specimens, 37—40 mm, apparently all ♀♀, from Patoehawatee, 1750 m, W.-J. (*Toxopeus*), and one specimen from Kamodjan (id.). The Museum Leiden has 8 specimens from the mountains of W.-J., under *Polyplaca orbicularis* Moore. As *orbicularis* is placed by Moore and subsequent authors in *Palimpsestis*, and

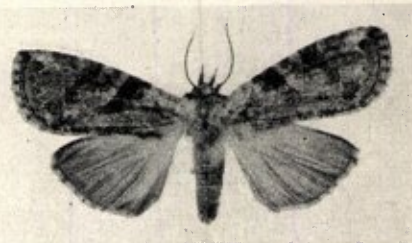


Fig. 35. *Neogaurena grisescens*, holotypus, $1.4 \times$ n.s.

as this genus is characterized by a different venation, I must suppose that the identification of the Leiden specimens is not correct and that we have to do with a new genus and species.

The figures in Seitz 2, pl. 49 f, of *orbicularis*, and Seitz 10, pl. 85 c, of *orbicularis sumatrensis* Gaede, are hardly recognizable.

(To be continued).